

מועד חתימת סיכומי הערעור: 5 מאי 2021

העורר: ליאון (אריק) שנקלר

בעצמו (להלן: "העורר")

המשיבים:

1. משטרת ישראל
2. יחידת חופש המידע של משטרת ישראל
3. מפכ"ל המשטרה רב ניצב רוני אלשיך
(כולם להלן: "היחמ"מ")
באמצעות פרקליטות המדינה מרחוב סאלח-א-דין 31 ירושלים
המערער ימציא עותק מסיכומי הערעור למשיבים באמצעות המייל

סיכומי העורר

רומן זדורוב לא רצח את תאיר ראדה ז"ל: אין ממצאים פורנזיים ביולוגיים, בזירה או מחוץ
לזירה, הקושרים את רומן זדורוב לזירת הרצח של תאיר ראדה ז"ל כי רומן זדורוב לא היה בזירת
הרצח.

כדי להקל על בית המשפט העליון סיכם העורר את ערעורו. סיכום זה (עמודים 34-31 לערעור)
מועתק שוב:

ברשימה הבאה מפורטים המיידעים אותם מבקש העורר לקבל וטיעוני העורר בקצרה (יחמ"מ –
יחידת חופש מידע משטרתית, יב"ק – יחידת ביקורת ארצית משטרתית):

א. המידע המצוי אצל היחמ"מ בקשר עם בקשת העורר מספר 4690 (נספח 17 לעתירה) –

1. לא ניתנה תשובה מהיחמ"מ עד היום.
2. נרמז לקיום 9(ב)4 – שאינו חל על יחידות חופש מידע, בגלל ההחרגה בסעיף עצמו:
"למעט התייעצויות הקבועות בדיון".
3. ביחידות חופש מידע, לא יכול להתקיים "אפקט מצנן".

4. לא נטען ולא הוכח קיומה של סכנה כלשהי שתגרם ממסירת המידע.
5. לא הופעלו ההליכים הקבועים בפסק הדין לעניין "המל"ג".
6. לא הופעלו ההליכים הקבועים בפסק הדין לעניין "גישה".
7. זהו ענין אישי (פרטי) של העורר, מדובר במידע על בקשות של העורר.
8. חשוב לעורר ולבית המשפט בהליכים המשפטיים האלה.
9. איזה התייעצויות התקיימו בהיעדר מידע?
10. נטען שבקשת המידע "מורכבת". למה היא "מורכבת"?
11. בוצעה חסימה מלאה על כל המידע.
12. מדובר ביחידת חופש מידע לה אינטרס להיות שקופה, לתת מידע ולשמש כדוגמה חיובית לעניין זה.

ב. המידע המצוי אצל היחמ"מ בקשר עם בקשת העורר מספר 5067 עד לתאריך 31

אוקטובר 2017 (נספח 39 לעתירה)

1. לא ניתנה תשובה מהיחמ"מ עד היום.
2. נרמז לקיום 9(ב)4 – שאינו חל על יחידות חופש מידע, בגלל ההחרגה בסעיף עצמו: "למעט התייעצויות הקבועות בדין".
3. לא יכול להתקיים "אפקט מצנן".
4. לא נטען ולא הוכח קיומה של סכנה כלשהי שתגרם ממסירת המידע.
5. לא הופעלו ההליכים הקבועים בפסק הדין לעניין "המל"ג".
6. לא הופעלו ההליכים הקבועים בפסק הדין לעניין "גישה".
7. זהו ענין אישי (פרטי) של העורר, מדובר במידע על בקשות של העורר.
8. חשוב לעורר ולבית המשפט בהליכים המשפטיים האלה.
9. בוצעה חסימה מלאה על כל המידע.
10. מדובר ביחידת חופש מידע לה אינטרס להיות שקופה, לתת מידע ולשמש כדוגמה חיובית לעניין זה.

ג. כל הביקורות והבקורות שביצעו גופים משטרתיים בקשר עם חקירת הרצח של תאיר

ראדה ז"ל (נספח 30 לעתירה)

היחמ"מ טוענת לקיומם של ביקורות ובקורות אך לא מסרה אותן. ניתנה תשובה ללא הנמקה כלשהי לסיבה שבה המידע לא נמסר. קיימת בקרה שביצע המפכ"ל שמינה את נצ"מ תורג'מן לבצעה.

ד. ביקורת פנימית 5/2010, נושאית, מוצגים גדולים (נספח 30 לעתירה)

1. זהו מידע שהוכן על ידי היב"ק ואינו נופל תחת סעיף 14 לחוק חופש המידע.
2. לא הוכחה קיומה של סכנה כלשהי ממסירת המידע.
3. בוצעה חסימה מלאה.
4. לא נבדקה האפשרות להשחיר חלק מהמידע.
5. המידע חשוב ציבורית.
6. אפילו ראש היב"ק עצמו (בדימוס) טוען לפרסום דו"חות הביקורת.
7. בית המשפט לא בדק את המידע כדי לראות אם ניתן לפרסמו.
- ה. **ביקורת פנימית 9/2010, מיוחדת, מעקב תחקירים והפקת לקחים (נספח 30 לעתירה)**
- ו. **ביקורת פנימית 9/2012, תהליכית מיוחדת, פינוי יישובים (נספח 30 לעתירה)**
- ז. **ביקורת פנימית 17/2012, מיוחדת פתע, בחינת שגרת המטה בתחנה טיפול במפנ"א תקן**

ומצבה כ"א ואמצעים והפעלתם במחוז הצפוני (ספח 30 לעתירה)

- ח. **ביקורת פנימית 5/2014, תהליכית, מטה מחוז צפון (נספח 30 לעתירה)**
- ט. **ביקורת פנימית 1/2015, נושאת, הפעלת אורגנים (נספח 30 לעתירה)**
1. לא הוכחה קיומה של סכנה כלשהי ממסירת המידע.
2. בוצעה חסימה מלאה.
3. לא נבדקה האפשרות להשחיר חלק מהמידע.
4. המידע חשוב ציבורית.
5. אפילו ראש היב"ק עצמו (בדימוס) טוען לפרסום דו"חות הביקורת.
6. בית המשפט לא בדק את המידע כדי לראות אם ניתן לפרסמו.
- י. **ביקורת פנימית 2/2017, מיוחדת, העסקת עובדי שירות במשטרה (נספח 30 לעתירה)**
- יא. **ביקורת פנימית 7/2017, תיקון ליקויים שאותרו בביקורות (נספח 30 לעתירה)**

היחמ"מ טענה לכך שהדו"חות אינם מוכנים. מאז עברו כבר כשלוש שנים והדו"חות עדיין לא נמסרו לעורר או שניתנה הנמקה כלשהי לאי-גילויים.

ברשימה הבאה מפורטים הנושאים הכלליים והמשפטיים עליהם בית המשפט העליון מתבקש לקבל החלטה:

1. קבלת בקשות המידע השונות, כפי המפורט לעיל.
2. חשיבות קבלת מידע לצורך הליכים משפטיים אזרחיים.
3. אישור ראש רשות להארכת מועדים שניה לפי סעיף 7(ג) לחוק חופש המידע.
4. חזקת המנהל הציבורי התקין אינה קיימת במקרה זה.

5. מצב הדברים בהיעדר תשובה של הרשות לבקשת מידע.
6. מצב הדברים בתשובה מאוחרת של הרשות לבקשת מידע.
7. מתן תשובה על ידי גורם אחר ממקבל הבקשה, מנוגדת לחוק חופש המידע.
8. נספח ו', מסמך שקרי, מזויף ומפוברק הוא ובית המשפט אינו יכול להסתמך עליו בהכרעתו.
9. נספח 40 אינה תשובה לבקשת המידע.
10. הגדרת תשובה לבקשת מידע וחובת הכללת סעיף 7(ו) בה.
11. בקשת הביזיון, חובה היה על היחמ"מ והפרקליטות לקיים את הוראות בית המשפט. ההליך שהתנהל בבית המשפט המחוזי היה לא נכון. יש לחייב את היחמ"מ בעיצום כספי לעניין זה.
12. מעמד יחידת חופש מידע וסעיף 9(ב)(4) בנוגע אליה.
13. אי-אמירת אמת בקשר למידע בתשובות יחידת חופש מידע.

ברשימה הבאה הנושאים הציבוריים בהם מתבקש בית המשפט העליון להשמיע את קולו :

1. אישור ראש רשות להארכת מועד שנייה, סעיף 7(ג) לחוק חופש המידע.
2. גילוי דו"חות הביקורת הפנימית לציבור לרבות דו"חות ביקורת על חקירות ספציפיות.
3. קיום המלצות ועדת זיילר לעניין פריניאן, הן בנוגע לדו"חות היכרות עם חשוד והן לעניין ביקורת של לפחות 20% מתיקי הפשיעה החמורה.

הערות קצרות:

1. במיוחד במקרה בו טוענים הרבה פעילים אזרחיים כי רומן זדורוב הוא חף מפשע והורשע הרשעת שווא, צריכה מערכת אכיפת החוק במדינת ישראל, להיפתח ולסייע לאותם הפעילים בהצגה מלאה, בלב חפץ ותם, של כל המידע שיש בידיה כדי להראות שהיא פועלת בידיים נקיות ואין כאן טעות ו/או פעולה ("תפירה") מכוונת.
2. הוחלף מותב בתיק זה ללא הסבר וללא הנמקה.
3. לא התקיים הליך משפטי בבית המשפט המחוזי מרכז בלוד. בית המשפט המחוזי בלוד היה צד ולא בית משפט והוא מעל בתפקידו ובחובותיו הציבוריים.
4. בית המשפט המחוזי בלוד טועה בניתוח המשפטי של חוק חופש המידע - מסירת המידע היא הכלל, החריג הוא אי-מסירת המידע. בנוסף בית המשפט המחוזי בלוד קובע כי קיים

- תקדים משפטי על "מסע דיג" (שכמובן, לא התקיים לענייננו), בפסק הדין בעע"מ 1786/12 (עניין גיולאני) – ולא היא.
5. בית המשפט המחוזי בלוד ביסס החלטה שיפוטית על בסיס מסמך שקרי, מזויף ומפוברק שהגישה לו פרקליטות המדינה מטעם היחמ"מ. מדובר בנספח ו', שהוגש במסגרת שקריה של היחמ"מ, על ידי פרקליטות המדינה, כטענת הגנה בבקשת הביזיון שהגשתי.
6. בית המשפט המחוזי בלוד קיבל את נספח 40 לעתירה, כתשובה שניתנה לי לבקשת מידע שבקשתי (נספח 17 לעתירה). זאת בניגוד לחוק, לעובדות, למציאות הדברים ולראיות. בשני המקרים מדובר בגרסה שקרית שנייה של היחמ"מ והפרקליטות, ללא שום עדות או תצהיר התומכים בהן.
7. בית המשפט המחוזי בלוד דן בסעיף 7(ב) לחוק חופש המידע בעוד שטענות העורר הן על פי סעיף 7(ג) לחוק. מכתבה של רפ"ק לינס חמד מלמד על הקומבינה ועל השקרים של המשטרה.
8. סעיף 7(ג) לחוק חופש המידע ברור ביותר. בכל מקרה, אישור בכתב על ידי המוסמך בחוק קבוע במקרים משפטיים רבים, כפי שראינו לאחרונה בעניינו של ראש הממשלה מר נתניהו, (ת"פ 20-01-67104), המצטט את קביעת בג"צ 297/82 מפי השופט זוסמן: "כהליך תלת-שלבי: איסוף וסיכום נתונים, בדיקת משמעותם של הנתונים וסיכום ההחלטה המנומקת".
9. דיון על פי חוק חופש המידע הוא דיון על המידע ולא דיון על העורר. ובדיון, לא התקיים הליך ברור לגבי העורר. כל הקביעות שקובע בית המשפט קמא לגבי העורר – כמובן, שהן שקרים ואינם קשורים לעורר ולמצב הדברים כפי שקרה בפועל. אולם אפילו, היו נכונים, הרי היות העורר "מכוער ופחדן" אינה הנמקה כלשהי לאי מסירת מידע. גם השימוש העתידי שיעשה או שלא יעשה העורר במידע שיקבל – אינו שיקול למסירה או אי מסירת המידע. גם טענות לריבוי המידע הנדרש, אינה טענה, למניעת מסירתו של אותו המידע.
10. "חיכיתי שלושים, אמרו עוד שלושים, חיכיתי שלושים, אמרו עוד שלושים, ואז אמרו אין..." (חלק מפרויקט שירת חופש (המידע) של עמותת התמנון המבקשת לחבר את עולם הרוח לעיסוק הסיזיפי שבחופש המידע). חובה על הרשות ליתן הסבר לעניין שכזה. הסבר חייב להיות בגילוי המידע, שקיים באותה יחידת חופש מידע של אותה רשות, שכך נהגה. כשהרשות מסתירה מידע זה, ונלחמת להסתרתו, ברי לכולנו: "והיא נותנת מקום לחשד שבאמת יש מה להסתיר". כל התרגילים, ההתחמקויות והשקרים שביצעה היחמ"מ כדי

לא לתת את המידע המבוקש – מוכיחים שהיחמ"מ משקרת בתשובתה שלא בוצעה ביקורת פנימית על חקירת הרצח של תאיר ראדה ז"ל.

11. וממשיך ואומר השופט ויתקון: "סבורני אפוא שהעותר צדק בדרישתו לא רק מכיוון

שזכותו לעיין במסמכים נובעת מהוראות החוק, אלא – ובעיקר – מכיוון שהשכל וההגינות האלמנטרית ביחסי – ציבור בין שלטון ואזרח מחייבים מסקנה זו.... רק מנימוקים כבדי משקל יכולה הרשות לטעון חיסוי למסמך מסוים, והטוען חיסוי – עליו הראיה" (בג"ץ 337/66).

12. רמיזת המשיבים כי חל סעיף 9(ב)4 לחוק חופש המידע, הנוגע ב- "מידע בדבר דיונים פנימיים", מחזקת מאוד את טענות העורר, שכן איזה דיונים התקיימו בהיעדר מידע?!

13. חוק חופש המידע לא נועד כדי לאפשר לרשויות לרמות ולשקר את האזרחים: לקח כ- 150 ימים לגלות שאין מידע מתוך מרחב של כ- 200 ביקורות; לא ניתנה תשובה לבקשת מידע מיחידת חופש המידע וכמובן, המידע שקיים אצל יחידת חופש המידע לא גולה; היחמ"מ התעלם ממכתבי העורר; קיימות סתירות פנימיות בתשובות היחמ"מ, "לא מתבצעת ביקורת בתיקי חקירה פתוחים", קורס קציני חקירות: "מבצעים ביקורת בתיקי חקירה פתוחים"; בנוסף, נצ"מ תורגימן ביצע ביקורת בתיק חקירת רצח תאיר ראדה ז"ל, בעת החקירה; נרמז לקיום 9(ב)4 – איזה דיונים התקיימו כשאין מידע; נטען שהבקשה מורכבת – איך יתכן שכשאינ מידע זו בקשה מורכבת?!; אין אישור מפכ"ל כקבוע בחוק; המסקנה ברורה: היחמ"מ משקרת.

14. ישנה חשיבות גדולה לגילוי הביקורת הפנימית שמבצעת המשטרה על חקירות ספציפיות. חשיבות לנפגעי העבירה ולחשודים/נאשמים/מורשעים/מזוכים וגם לציבור הרחב.

15. איך ייתכן שהיב"ק לא ביצע אף ביקורת באגף החקירות במשך 7 השנים להן ניתנה תשובה? מידע זה סותר את נוהל הביקורת באח"מ (אגף חקירות ומודיעין), בה היב"ק הוא ראש וראשון לביקורת והאורגן האחראי לתוכנית הביקורת השנתית באח"מ; ואם אין ביקורות שכאלה, למה צריך כ- 150 יום כדי לדעת זאת?!

16. בית המשפט העליון כבר קבע כי (מפי הגברת פרוקציה): "פרסומם בציבור של ממצאי ביקורת המתבצעת בגוף שלטוני הוא ענין חיוני כחלק מזכות הציבור לדעת וכנגזר מזכותו לקבל דין וחשבון אודות מהלכי תיפקודו של מוסד ציבורי. ערובה לקיומו של ממשל תקין היא בהעמדתו לביקורת, וכדי שהביקורת תהיה יעילה, על ממצאיה להיות גלויים וחשופים לעיני הציבור ולביקורתו. פרסום דו"ח

- הביקורת הוא, על כן, תנאי הכרחי לאימון הציבור במוסדות השלטון וליעילות הפיקוח הציבורי עליו" (בג"ץ 7805/00 רוני אלוני נ' מבקרת עיריית ירושלים).
17. בית המשפט העליון כבר קבע כי (מפי מר ריבלין): "מסקנתי היא, אפוא, כי אין לקבל את גישתה הגורפת של המערערת, לפיה בכל הנוגע לדו"חות של ביקורת פנים, החיסיון הוא הכלל וגילוי המידע הוא, לכל היותר, חריג השמור למקרים יוצאי-דופן. מאידך גיסא, גם גישתו של בית המשפט המחוזי עלולה להתפרש כמרחיבה יתר-על-המידה את חופש המידע. אין לקבוע חובת גילוי כללית בלתי-מבוקרת, אך גם אין לקבוע, **בשום פנים** (ההדגשה שלי), חיסיון גורף. על המערערת לשקול תמיד גילוי מלא או חלקי של המידע, ועליה הנטל להראות כי מניעת העיון, בכל מקרה ומקרה, מוצדקת היא. ככל שאינטרס הציבור במידע בולט יותר, כך נדרשת המערערת להעמיד נימוק משכנע יותר לחיסיון. מקום בו הדבר אפשרי, על הרשות לסמן ב"עפרון כחול" את החלקים שלא ניתן לגלותם, ולפרסם את היתר. אמצעים חשובים בהקשר זה, שיש לשקלם, הם פרסום תמצית ממצה והשמטת שמות" (עע"מ 6013/04). אולם, לענייננו, נקטה היחמ"מ בחסימה גורפת של כל המידע המבוקש ללא הצגת שום ראיה או עדות, מלבד טענתה הראשונה בתשובתה לבקשת המידע. אין לסמוך על תשובתה של היחמ"מ שכן אין היא יחידה מקצועית לאותו התחום. תהה העורר מדוע לא יכלה (או יכולה) היחמ"מ לצרף מכתב מגורם מקצועי לתשובתה לבקשת מידע – תהייה שלא קיבלה כל מענה או התייחסות. לא ביקשה היחמ"מ בסיכומיה, בפני בית המשפט המחוזי בלוד, להעיד מישהו כדי לתמוך בהסתרתם הכוללת של דו"חות הביקורת המבוקשים.
18. בערעור נתתי דוגמה של נושא אחד, מיני רבים שקיימים, לביקורת פנימית אפשרית: הרוצח שהורשע, קרי רומן זדורוב, נכנס לזירת העבירה, משבש אותה, מוציא מזירת הרצח, קרי בית הספר נופי גולן, ציוד שיכול להוכיח שהוא הרוצח או שאינו הרוצח, ללא ליווי, בדיקה ורישום של השוטרים.
19. השופט ורדי זיילר, קבע 20% ביקורות פנימיות בתיקי חקירה בעבירות חמורות. יש כ- 100,000 תיקי עבירות חמורות בשנה, ככה שהמשטרה הייתה צריכה לעשות כ- 20,000 ביקורות – המשטרה עושה כ- 22 ביקורות פנימיות על חקירות ספציפיות לטענתה. כמובן, שהמשטרה טוענת שהיא מקיימת את דו"ח ועדת זיילר. כמובן. לא לחינם קבע השופט ורדי זיילר ז"ל את מכסת ה- 20%. הוא עשה זאת מתוך המטרה להשתלט מחדש על אגף החקירות במשטרה. הוא עשה זאת כדי שהפיקוד המרכזי יוכל לנהל את אגף

החקירות ולדעת מה שקורה בו. המקרה של רפ"ק ערן מלכה מוכיח שדו"ח ועדת זיילר לעניין פריניאן לא מקוים.

20. פסקי הדין המהווים חלק מערעור זה הם: עע"מ 6013/04 - משרד התחבורה נגד חברת החדשות; עע"מ 9135/03 (ועע"מ 9738/04) - עניין המל"ג; עע"מ 3300/11 - עניין גישה; עע"מ 1786/12 - עניין ג'ולאני; בג"צ 7805/00 - אלוני נגד מבקר עיריית ירושלים; בג"ץ 337/66 – עניין פיטל; בג"ץ 297/82 - עזרא ברגר נ. שר הפנים.
21. העורר חויב על ידי בית המשפט המחוזי בלוד בהוצאות בלתי ראויות. חיוב הוצאות שכזה מאותת לאזרחים שלא לפעול בעד מערכת אכיפת חוק טובה יותר. הוצאות שכאלה גם תיפגענה בעתירות על פי חוק חופש המידע.

מן הדין ומן הצדק לקבל ערעור זה ולחייב את המשיבים בהוצאות ראויות.

העורר: ליאון (אריק) שנקלר